

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – II Oddział w Ł. odmówił D. Ś. umorzenia należności z tytułu składek:

- a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od grudnia 2005 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 26.680,88 złotych, w tym z tytułu składek 15.416,88 złotych, odsetek 11.176 złotych, kosztów upomnienia 88 złotych;
- b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres od grudnia 2005 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 12.974,68 złotych, w tym z tytułu składek 7.359,68 złotych, odsetek 5.527 złotych, kosztów upomnienia 88 złotych;
- c) na Fundusz Pracy – za okres od października 2006 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 2.010,92 złotych, w tym z tytułu składek 1.179,92 złotych, odsetek 831 złotych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał na upływ w dniu 5 kwietnia 2015 roku terminu uregulowania przez wnioskującą należności niepodlegających umorzeniu, określonych w decyzji określającej warunki umorzenia z dnia 28 lutego 2014 roku, których nie uiściła.

(decyzja k 57-59 akt ZUS)

W dniu 25 czerwca 2015 roku D. Ś. odwołała się od powyższej decyzji wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że nie miała obowiązku odprowadzania składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, ewentualnie poprzez umorzenie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. W uzasadnieniu wskazała, że od 5 października 2006 roku nie prowadziła działalności gospodarczej w związku z czym nie obciążał jej obowiązek uiszczania składek za okresy, które decyzją z dnia 28 lutego 2014 roku zostały uznane za należne. (odwołanie k 2)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 8 lipca 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k 3)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. Ś. od 5 grudnia 2005 roku rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej. W latach 2007-2009 nie uzyskiwała z tego źródła żadnych przychodów. (niesporne)

W dniu 30 października 2013 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o umorzenie całości zadłużenia za okres objęty ustawą z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, wskazując, że działalność gospodarczą zlikwidowała z dniem 4 października 2006 roku. (wniosek k 20 akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – II Oddział w Ł. określił, że umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

- a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od grudnia 2005 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 26.680,88 złotych, w tym z tytułu składek 15.416,88 złotych, odsetek 11.176 złotych, kosztów upomnienia 88 złotych;
- b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres od grudnia 2005 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 12.974,68 złotych, w tym z tytułu składek 7.359,68 złotych, odsetek 5.527 złotych, kosztów upomnienia 88 złotych;
- c) na Fundusz Pracy – za okres od października 2006 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 2.010,92 złotych, w tym z tytułu składek 1.179,92 złotych, odsetek 831 złotych.

W decyzji tej organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia ww. należności jest spłata w terminie 12 miesięcy należności niepodlegających umorzeniu.

Wnioskodawczyni została pouczona o prawie zaskarżenia decyzji do sądu.

(decyzja k 39-41 akt ZUS)

Decyzja ta została doręczona H. M. w dniu 4 marca 2014 roku. (zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji k 42-43 akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie odwołała się od tej decyzji. (niesporne)

W dniu 24 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – II Oddział w Ł. poinformował ubezpieczoną, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie służy jej prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, zakreślając jej termin 7 dni. (pismo k 44 akt ZUS)

D. Ś. nie wypowiedziała się we wskazanym zakresie i nie opłaciła należności niepodlegających umorzeniu. (niesporne)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie niespornych w sprawie dowodów z dokumentów oraz twierdzeń wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art.1 ust.10 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U z 2012 roku, poz.1551) warunkiem umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należnych od nich odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust.13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku, do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W myśl art.1 ust.11 cytowanej ustawy niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust.10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należnych od nich odsetki za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Według zaś brzmienia art.1 ust.13 pkt 2 cytowanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

W sprawie niniejszej niesporne pozostaje, że w decyzji z dnia 28 lutego 2014 roku zawarto zapis o tym jakie należności będą podlegały umorzeniu oraz, że warunkiem umorzenia tych należności jest spłata w terminie 12 miesięcy należności niepodlegających umorzeniu. Nie zostały zatem wskazane kwoty należności niepodlegających umorzeniu – czyli podlegających spłacie, stanowiące warunek umorzenia należności.

Konieczność wskazania takich należności wynika z literalnej wykładani przepisu art.1 ust.8 ustawy, w którym jest mowa, iż organ rentowy wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności,

o których mowa w ust.1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Przepis ten wyraźnie zatem wskazuje na dwa elementy składowe decyzji z art.1 ust.8 ustawy, a mianowicie kwoty należności, o których mowa w ust.1 i 6 oraz warunki umorzenia.

Warunki umorzenia, o których mowa w art.1 ust.8 ustawy, zostały wskazane w cytowanych wyżej przepisach art.1ust.10-12 ustawy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest w decyzji z art.1 ust. 8 warunki te określić, tzn. skonkretyzować poprzez podanie kwot niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku, do których opłacenia jest obowiązana wnioskodawczyni, wraz z wszelkimi kosztami dodatkowymi wymienionymi w ustawie oraz poprzez wskazanie terminu, w jakim należności te podlegają spłacie. Podobne stanowisko zajmuje Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 8 października 2015 roku, III AUa 147/15 (opublikowanym w Legalis nr 1360809) oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 10 grudnia 2014 roku, III AUa 671/14 (opublikowanym w Legalis nr 1259995)

W niniejszej sprawie organ rentowy uchybił temu wymaganiu. Organ wskazał co prawda termin spłaty, ale uchylił się od wskazania ubezpieczonej kwot podlegających spłacie składek, które umorzeniu nie podlegają, przytaczając jedynie treść art.1 ust.10 ustawy abolicyjnej.

Wskazać jednak w tym miejscu należy, że cytowana ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku wyraźnie przewiduje dwa postępowania prowadzone przez ZUS, które kończą się wydaniem merytorycznej decyzji, a mianowicie postępowanie w sprawie określenia warunków umorzenia należności (jedna decyzja) oraz postępowanie w sprawie umorzenia należności (druga decyzja). Konieczność wydania przez ZUS w toku postępowania abolicyjnego dwóch merytorycznych decyzji wynika nie tylko z ich jednoznacznego wymienienia w omawianej ustawie - w art. 1 ust.8 i art.1 ust.13, ale również z przepisu art.1 ust.16, zgodnie z którym od decyzji, o których mowa w ust.8 i 13, przysługuje odwołanie.

Ponieważ wnioskodawczyni nie zaskarżyła decyzji z dnia 28 lutego 2014 roku, w związku z tym stała się ona **prawomocna**, a zatem w dalszym toku postępowania badaniu podlegał jedynie fakt uregulowania przez D. Ś. należności niepodlegających umorzeniu.

Bezsporne w niniejszym postępowaniu pozostaje, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni nie uregulowała należności niepodlegających umorzeniu.

Faktem niespornym w sprawie jest także i to, że ubezpieczona przez rok od wydania tej decyzji, także po zawiadomieniu jej w dniu 24 kwietnia 2015 roku o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, nie podjęła żadnych działań mających na celu ustalenie kwot należności do zapłaty.

Dlatego też uznać należy, że zaskarżona decyzja z dnia 21 maja 2015 roku została wydana zgodnie z prawem.

Okoliczności podnoszone w odwołaniu od tej decyzji, wskazujące na fakt braku faktycznego prowadzenia przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej od października 2006 roku nie stanowią zaś, w ocenie Sądu, okoliczności usprawiedliwiających zaniedbanie spełnienia warunków umorzenia w nie podlegającym przywróceniu terminie ustawowym 12 miesięcy od doręczenia decyzji z dnia 28 lutego 2014 roku.

Dlatego też Sąd oddalił wnioski dowodowe zmierzające do wykazania powyższego faktu.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.